

Slovenské zvesti

Slowakische Nachrichten *** Notices Slovaques ***Notizie Slovacche

47. ročník

ISSN 1017-3447

Číslo 2

www.zdruzenie.ch

MÁJ 2015

prechodnasprava@zdruzenie.ch

Vydáva Združenie Slovákov vo Švajčiarsku / Vereinigung der Slowaken in der Schweiz

Association des Slovaques en Suisse / Associazione degli Slovacchi in Svizzera / Association of Slovaks in Switzerland

PRECHODNÁ SPRÁVA ZSVŠ UKONČILA SVOJU ČINNOSŤ

dňa 28. marca 2015 zvolením predsedu
a výboru Združenia.

Predsedníčka ZSVŠ: Monika Švajlenová, Ing.

Výbor ZSVŠ:

Renáta Muchová

Eva Solmošiová, Mgr.

Monika Mareková, Ing.

Lenka Valachová

Peter Stanko, Ing.

Igor Kurek, PhD.

Náhradníčka:

Denisa Tribulová, Ing.

Kontrolná a zmierovacia komisia:

Peter Bielik, Dr. med. / predseda

Bohumil Šťastný, Ing. / člen

Jana Vagadayová / náhradníčka

Krátky výpis zo zápisnice z volebného Generálneho zhromaždenia bude uverejnený v nasledujúcom čísle Slovenských zvestí.

37. stretnutie Slovákov a ich priateľov na chate Bois du Moulin pri Lausanne

Krajanské stretnutie sa uskutoční za každého počasia

v sobotu 13. – 14. júna 2015,

od 13.00 hod. s možnosťou prenocovania do nedele
(pozor: obmedzený počet lôžok, poplatok za 1 lôžko
25-30 CHF (podľa obsadenia), vlastný spací vak
nutný!). (pokračovanie na str. 2)

Združenie Slovákov vo Švajčiarsku a Slovenská škola
a škôlka v Zürichu v spolupráci so SKM v Zürichu

Pozývame všetky deti a rodičov na

Športový Deň detí 2015

ktorý sa uskutoční v športovom zariadení
**Im Birch, Margrit-Rainer-Str. 5,
8050 Zürich-Oerlikon**

v sobotu 30. mája 2015

Program:

- 14.00 hod.** „Otvorenie dverí“
Prezentácia detí, rozdelenie do družstiev
- 14.30 hod.** Losovanie súťažiacich tímov
Zahájenie „Detskej olympiády 2015“
- 16.30 hod.** Vyhlásenie víťazov
Voľné športové disciplíny pre deti a dospelých
Futbalový turnaj
- 18.00 hod.** Ukončenie podujatia

Vstupné na dieťa: CHF 5.- /v cene nápoj a ovocie/
Podujatie sa uskutoční za každého počasia!
Gril a nápoje budú pre Vás tiež pripravené.

Prosíme nezabudnúť: **Vstup do telocvične len
v obuvi, ktorá nezanecháva čierne šmuhy!**
Ďakujeme.

**Tešíme sa na malých i veľkých športovcov
a ich fanúšikov!**

Prosíme o dochvilnosť!

(pokračovanie z predchádzajúcej strany)

Slovenská svätá omša bude celebrovaná o 18.00 hod. o. Jozefom Bagom. Tradičný guláš aj s inými slovenskými špecialitami sa bude podávať od 19.00 hod., k tomu chutné pivo a víno zo Slovenska a Švajčiarska.

Dobrá nálada bude pokračovať pri speve, hudbe, tanci a bude smerovať k nadviazaniu nových a k posilneniu starých priateľských vzťahov.

Popis cesty MHD/TL z Lausanne:

- metrom M2 - zastávka pri železničnej stanici CFF smerom na Croisettes/Epalinges (hore od jazera), vystúpiť na zastávke metra „Sallaz“
- prestúpiť na autobus č.65 (premáva v čase od 13:21 každú hodinu do 17:21 a potom každú ½ h do 20h),
- vystúpiť z autobusu č.65 na zastávke „**Ravessoud**“ (zastávka je na znamenie!)
- po poľnej asfaltovej ceste (od autobusu vľavo) je ku chate cca 400m, kde Vás srdečne privítajú **ORGANIZÁTORI**

Účasť i záujem o rezerváciu lôžok/prenocovania/ prosíme nahlásiť do 9.6.2015:

telefonicky: 021 / 729 55 56 (najlepšie od 19.30 do 21.30),

sms na t.č.: 079 / 615 04 06, e-mailom: pstanko@bluewin.ch

**Finančná správa ZSvŠ za 46. obdobie,
schválená na Generálnom zhromaždení dňa 28.03.2015 v Zürichu**

K 13. marcu 2015, kedy bola účtovná kniha ZSvŠ odovzdaná na revíziu kontrolu p. Dr. Petrovi Bielikovi, predsedovi Revíznej komisie, vykazoval stav financií ZSvŠ nasledovné údaje:

PostFinance Konto: CHF 19'245,34 /z toho účelovo viazané prostriedky CHF 12'023,65/

PostFinance Konto: EUR 92,91

Pokladňa: CHF 445,54

Príjmová časť rozpočtu ZSvŠ:

- členské príspevky CHF 2'070,-
- príspevky a dary na činnosť ZSvŠ CHF 1'300,-
- abo SZ CHF 1'820,-

Výdavková časť rozpočtu ZSvŠ:

- výdavky na tlač a distribúciu 4 čísel SZ v náklade 400 ks boli CHF 3'212,50
- administratívne výdavky CHF 705,30
- nájomné knižnice CHF 4'711,75

Slávnosť k 45. výročiu založenia ZSvŠ skončila s prijateľnou stratou CHF 315,-

Deň detí 2014 so ziskom CHF 140,-

Detský karneval 2015 so ziskom CHF 357,-.

Spolkový rok sme zakončili s celkovou stratou CHF 971,95.

Zo Správy Revíznej komisie:

„Záznamy rozpočtu boli robené podľa predpisov Švajčiarskej Konfederácie obvyklým spôsobom, čo sa týka zadelenia na jednotlivé kontá a chronológie. K jednotlivým záznamom boli potrebné podklady.“

Námietky na rozpočet alebo jeho jednotlivé časti z mojej strany neboli. Odporúčam schválenie rozpočtu.

Podpísaný revízor: Peter Bielik, Dr. med.“

**ZA DOTERAZ OBDRŽANÉ ČLENSKÉ PRÍSPEVKY A DARY NA PODPORU ZDRUŽENIA
SLOVÁKOV VO ŠVAJČIARSKU VŠETKÝM PRISPIEVATEĽOM ĎAKUJEME!**

Pre tých, ktorí majú ešte záujem prispieť na našu činnosť, uvádzame bankové spojenie:

Vereinigung der Slowaken in der Schweiz, 8000 Zürich

IBAN CH45 0900 0000 8002 2363 1

PostFinance / Kontonummer: 80-22363-1

Slová na rozlúčku

Od roku 2010 pôsobil pán Juraj Solčány ako radca veľvyslanca SR vo Švajčiarsku. Počas tohto obdobia ho mohli naši krajanovia stretnúť nie len na veľvyslanectve v Muri bei Bern, ale i na nejednom z podujatí Združenia alebo na národnej púti do Einsiedeln alebo Mariastein. Diplomatická misia pána Juraja Solčányho vo Švajčiarsku sa chýli ku koncu, preto by sme radi na tomto mieste vysloviť slová vďaka za záujem o život krajanov a za vzájomnú spoluprácu.

Vážený pán Solčány, do ďalších rokov prajeme Vám i Vaším blízkym pevné zdravie, spokojnosť a pohodu, veľa elánu do novej etapy života a úspešné pokračovanie Vašej diplomatickej práce.

Za krajanov zo ZSvŠ
Monika Švajlenová

ZASADNUTIE KOMISIE PRE ŠKOLSTVO A VZDELÁVANIE ZAHRANIČNÝCH SLOVÁKOV

Dňa 1. a 2. apríla 2015 sa v Bratislave uskutočnilo zasadnutie Komisie pre školstvo a vzdelávanie (Sekcia pre západnú Európu a zámorie) Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí (ÚSZŽ). Komisia, v ktorej má svoju zástupkyňu aj Slovenská škola a škôlka v Zürichu, sa venovala špecifickým otázkam vzdelávania detí s materinským (alebo druhým) jazykom slovenským a spolu s predsedom ÚSZŽ Igorom Furdíkom, jeho zástupcom Petrom Procháckom, poradkyňou Vilmou Prívarovou a ďalšími odborníkmi z ministerstva školstva či Univerzity Mateja Bela sa pokúsila pomenovať najpálčivejšie otázky, ktoré trápia učiteľov a učiteľky slovenčiny v západnej Európe a zámorí a hľadať cesty k ich vyriešeniu.

Sekcia pre Západnú Európu a zámorie Komisie pre školstvo a vzdelávanie zasadla prvýkrát v októbri minulého roka. Členkami komisie sa stali učiteľky a organizátorky vzdelávacích centier, v ktorých prebieha v zahraničí výučba slovenčiny a rôzne neformálne stretnutia zamerané na posilňovanie slovenského kultúrneho a jazykového povedomia najmladšej generácie. Členky komisie žijúce v Anglicku, Nemecku, Francúzsku, Švédsku, Belgicku, Taliansku, Švajčiarsku či na Islande poznajú problémy slovenských detí a ich rodičov veľmi dobre z vlastnej skúsenosti. Rozdielové skúšky, ktoré sú povinné pre všetky deti narodené na Slovensku, patria medzi tie najakútnejšie. Školský zákon totiž nestanovuje presne okolnosti a podmienky, za akých majú byť skúšky vykonávané a rodičia, deti a ich učiteľky slovenčiny vo vzdelávacích centrách v zahraničí často až na poslednú chvíľu zistia, z čoho všetkého určil pán riaditeľ, či pani riaditeľka domovskej školy na Slovensku vykonať skúšku. Navyše je proces skúšania neznámou pani učiteľkou v cudzích priestoroch pre dieťa mimoriadne stresujúcim zážitkom, dieťa často nerozumie slovenskej terminológii, hoci vie vyriešiť problém, alebo je zvyknuté na inak kladené otázky. Odborníci z Univerzity Mateja Bela navrhli vypracovať učebné osnovy pre deti v zahraničí, ktoré by zohľadňovali ich špecifickú situáciu: viacjazyčnosť a multikulturalitu, ako aj obmedzený čas, ktorý môžu venovať slovenčine popri svojej dennej škole.

Ďalším zaujímavým návrhom zo strany ÚSZŽ bola organizácia letných táborov, na ktorých by deti žijúce v zahraničí mali príležitosť zlepšiť svoju slovenčinu pri hravých a športových činnostiach medzi kamarátmi z iných krajín, ako aj spoznať nejaký zaujímavý kút Slovenska, jeho prírodné a kultúrne zaujímavosti. Návrh bol zo strany členiek komisie prijatý s veľkým nadšením, čo povzbudilo ÚSZŽ k realizácii tohto projektu už počas najbližších letných prázdnin.

Už od prvého stretnutia sa rozvíja medzi členkami komisie intenzívna spolupráca, ktorá vyústila do založenia Asociácie vzdelávacích centier v zahraničí. Výsledkom sú spoločné projekty, výmena nápadov a skúseností zo vzdelávania slovenských detí v zahraničí, zdieľanie učebných materiálov či časopis pre deti Ceruzky vo svete, ktorý nájdete na stránke www.iseia.eu.

Meniaca sa situácia, priority a motivácie Slovákov žijúcich v zahraničí si vyžadujú aj istú flexibilitu zo strany Slovenskej republiky. ÚSZŽ založením Sekcie pre západnú Európu a zámorie a organizovaním pravidelných stretnutí komisie otvára priestor na diskusiu a riešenie reálnych problémov týkajúcich sa vzdelávania slovenských detí v zahraničí. Slovenská škola a škôlka v Zürichu si veľmi váži pomoc zo strany ÚSZŽ a finančnú podporu, vďaka ktorej môže realizovať svoje vzdelávacie aktivity. Dúfajme, že nás aj v budúcnosti čakajú ďalšie, rovnako konštruktívne a inšpirujúce stretnutia.

70. výročie ukončenia druhej svetovej vojny

V týchto dňoch si pripomíname 70. výročie ukončenia druhej svetovej vojny. Bola bezpochyby najväčšou tragédiou ľudských dejín. Zúčastnilo sa jej viac ako 50 štátov. Na frontoch bojovalo viac ako 110 miliónov vojakov. Počet obetí (vojakov i civilistov) sa odhaduje na viac ako 50 miliónov, pričom civilné obyvateľstvo trpelo vojnou oveľa viac než kedykoľvek predtým v dejinách. Kultúrne a materiálne škody sa ani nedajú vyčíslit'.

Druhá svetová vojna však okrem ničenia priniesla aj niektoré pozitívne kroky. Potreba vlastniť technológiu, ktorá by priniesla výhodu pred protivníkom, teda priniesla so sebou technický a technologický posun. Vedecko-technický rozvoj viedol k novým technológiám ako boli radary, raketová technika, prúdové motory, telekomunikácie a samozrejme v neposlednom rade vývoj technológie využitia jadrovej energie. Práve vlastníctvo jadrového potenciálu formovalo nové – bipolárne usporiadania sveta, ktoré určovalo politický vývoj ďalších päťdesiat rokov.

Úrodná Zem

Och, či sa jej na Zemeguli darí,
netreba jej ani sucha, ani vlahy,
vyrastie v ľudskej blízkosti, naozaj?
Áno, Zem je pre vojnu biblický raj.

Na súši, vo vzduchu, či vo vode,
na horách, v dolinách, všade v pohode.
Kde ju chceš mať? Všetko nutné dodáme,
platíš cash, na splátky? V eurách? Možné sú doláre.

Ak nemáš dôvod, ten nemusí mať svedkov,
len predstieraj krivdu, terazších či ich predkov,
trochu odvahy, nemusíš byť múdry,
a potom neváhaj, len rýchlo udiri.

Tí druhí začali, oni čapli späť,
To sa nedá poprieť, to videl celý svet.
Teraz len za každú cenu vydržať
a keď prehráš, šancu máš na revanš.

Komické to ľudské plemä,
a my sami si ho ešte mystifikujeme.

Gemeinsamer Nenner aller Kriege

Der gemeinsame Nenner aller Kriege sind nicht die Siege, nicht die Niederlagen, eher das Leid und die Klagen: zerstörte Natur und Fauna sowie unbeantwortete Fragen der traumatisierten Kinder, weinenden Alten, vergewaltigten Frauen und der vielen, gestern noch lebenden, heute toten Männer.

Vereint durch alle Kriege sind Millionen Kriegswaisen, jeder Kriegsinvalide, Kriegswittwen, Kriegsbeschädigte, Kriegsopfer der Kriegskonflikte.

Die Kriegsverbrecher und Kriegsverbrechen sind öfters nachweisbar unter den besiegten Soldaten.

Die Kriegsvertriebenen, die ihr Schicksal bis ans Lebensende dulden, findet man passim auf der ganzen Welt, nur nicht im DUDEN.

Das gemeinsame Merkmal aller Kriege ist das Fehlen der Menschenliebe, zuwenig Vertrauen, viel Intrigue. In den Kriegen, immer vonnöten, entfällt das Gebot, Du sollst nicht töten. Und nicht vergessen: die Fremdinteressen...

Zum Krieg gehört die ökumenische Feldkapelle, bitte nicht ausklammern - die Militärbordelle, getrennt für den Trupp und die Offiziere, ergänzen die Kriegssymptome, wie die zum Gebrauch empfohlenen Kondome.

Untrennbar von allen Kriegen sind die Kriegswirren, das Kriegsrecht, die Kriegshetze der Irren, die Kriegsgewinnler, mit der Aussöhnung nie zufrieden, die das Kriegsbeil überall und ewig schmieden.

Der gemeinsame Nenner nach allen Kriegen, nach dem Abklingen der Kriegssirenen, nach der Kondolenz den Kriegshinterbliebenen ist die unerfüllte Sehnsucht nach Frieden.

Auch in den besten, schönsten Kriegsromanen erfährt der Friedensschluss nie sein dauerhaftes Amen. (báseň uverejnená vo "Weihnachtsanthologie 2014)

PRÍCHOD JARI DO SLOVENSKEJ ŠKÔLKY

Jar už dýcha všade. Príroda sa prebudila z dlhého zimného spánku a všetko žije novým životom. Tak ako každý rok, aj tentokrát k nám s príchodom jari opäť zavítala Veľká noc. Začiatkom apríla nezaklopala len na dvere našich príbytkov, ale v menšom predstihu aj na dvere našej škôlky vo Wallisellen. Nezastihla nás však nepripravených, práve naopak. V stredu 1. apríla 2015 sa v našej škôlke pod vedením pani učiteľky a s pomocou našich rodičov uskutočnili veľkonočné tvorivé dielne, ktorými sme privítali najkrajšie sviatky jari.

A čo by to boli za sviatky bez tradičných ozdôb, ktoré sme sa, že priložíme ruku k dielu a veľkonočné ozdoby si vyrobíme sami. Fantázia a dobré nápady hrali hlavnú rolu a pod rukami sa nám zrodili tradičné symboly Veľkej noci – farebné papierové zajačiky i lenivé sliepočky sediace na svojom bidle, maľované vajíčka, ktoré sme dozdobili pestrými nálepkami a vlastnými kresbami, i ozdoby do okien a do vázičiek pre naše maminy. Sviatočnú atmosféru sme si spríjmnili hrou *Veľkonočné bingo*, jarnými riekankami a neminuli nás ani sladké odmeny. Aj napriek tomu, že ozdoby neboli vždy technicky dokonalé, v očiach našich rodičov sa nezrkadlilo nič iné, iba radosť a pýcha. Veľká noc sa nám v škôlke vydarila. Zabavili sme sa, precvičili sme si jemnú motoriku a v neposlednom rade aj našu predstavivosť, ktorá, ako sa ukázalo, bola najlepším tvorcom. Veď posúďte sami. /MO/

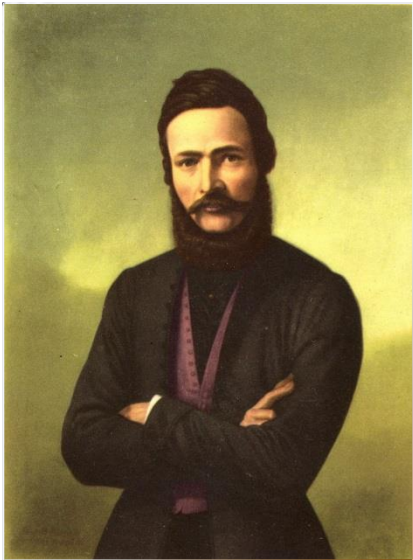
KARNEVAL 2015 - ZÜRICH

Hoci tento rok pripadol slovenský detský karneval na februárové školské prázdniny a organizátori sa báli nízkej účasti detí, opak sa ukázal byť pravdou. Detí bolo nielen nadostač, ale naozaj dosť a odrazilo sa to aj na výbornej atmosfére podujatia, ktoré sa nieslo v znamení červenej – Valentínskej farby.

Pre deti bol pripravený pestrý program: kreslenie, zahrievacie a záverečné tanečné kolečko, dve série súťaží, sladké odmeny (vrátane obrovského koša červených jablčok a kartónu Horaliek!) a nakoniec prišiel kúzelník Jaro a zajac Alfi, ktorí predviedli deťom svoje umenie. Súťaže vzbudili u detí takú ctižiadosť a túžbu vyhrať, že namotávali motúziku s cukríkom na ceruzku, utekali so zemiakom v naberačke, prekladali papiere pod nohami, triafali papierové gule do koša a ovíjali múmie toaletným papierom tak dlho, kým sa nevystriedalo všetkých šesťdesiat detí.

Keby bola vyhlásená súťaž o najkrajšiu masku, mala by porota veru ťažkú úlohu: veď ako možno rozhodnúť, či je lepšia požiarnička so záchranným kufríkom alebo starý fúzatý pán s paličkou, lienka alebo včielka, kovboj alebo medvedík, a ako vybrať najkrajšiu vílu či princeznú? Preto sa žiadna porota nepodujala rozťať tento gordický uzol a radšej sa všetci tešili z pestrých masiek, ktoré nás na jedno popoludnie zaviedli do ríše divov, z nadšených detí a ich povzbudzujúcich, tleskajúcich a fotografujúcich rodičov. Stretli sme známych, ktorých sme dávno nevideli a spoznali nových kamarátov. Tešíme sa znovu o rok. /EP/

ROK 2015 – ROK ĽUDOVÍTA ŠTÚRA

Rok 2015 je vyhlásený za Rok Ľudovíta Štúra, ktorý sa narodil pred dvesto rokmi – 28. októbra 1815 v Uhrovci. Asi nikoho neprekvapí, že práve Ľudovít Štúr má svoj rok, hoci pred 200 rokmi sa akiste narodili aj iní múdri a šikovní Slováci. Ak by ste však mali napríklad svojmu dieťaťu či švajčiarskym priateľom vysvetliť, ako si práve tento pán vyslúžil takú poctu, možno na chvíľu upadnete do rozpakov. Žeby pre svoju povestnú bradu, o ktorej sa už generácie sporia, či to nie je náhodou golier? Alebo pre svoj ešte povestnejší odmietavý vzťah k ženám? Pre pridlhú ruku, ktorou máva na pozdrav prichádzajúcim jeho socha v Modre? Isté je, že má okrem iného na svedomí náš spisovný jazyk. A treba ho za to tak chváliť? Nuž, treba.

Muž, ktorého skutočnú podobu poznáme len z dvoch fotografií, bol celý život činný ako politik, spisovateľ, organizátor, redaktor, či básnik. Dnes je trochu ťažké pochopiť, ako môže mať jeden človek toľko rôznych funkcií, talentov a schopností, a najmä kedy to všetko stíhal. Treba si ale predstaviť situáciu na Hornom Uhorsku v 19. storočí: mladých ľudí odhodlaných presvedčiť ľud tancujúci po zelených slovenských pastvinách, že je vlastne moderným kultúrnym národom a že by mohol vo svojom jazyku tvoriť popri ľudovom aj vysoké umenie, vydávať noviny, zaujímať sa o politiku, túžiť po samostatnosti a vzdelávať sa na západoeurópskej úrovni, nebolo veľa. Všetci títo nadšenci sa poznali z Bratislavského evanjelického lýcea a poznali aj starších slovenských vzdelancov poskrývaných po vidieckych kúriách, školách a farách, keďže tak veľa ich zase nebolo. A museli si zobrať na ramená mnoho úloh: presvedčať rakúskeho cisára o nespravodlivosti maďarských zákonov, presvedčať Slovákov a Slovenky, že ak sa nebudú trochu snažiť, o chvíľu z nich budú Maďari a že by to bola škoda, aj keď množstvo tých Sloveniek a Slovákov hovorilo oveľa lepšie moravsky, maďarsky, rusínsky či cigánsky ako po slovensky, čo vlastne nikto presne nevedel ako má znieť, a nakoniec presvedčať samých seba, že lepšia vlasť na streche ako manželka v hrsti. Nevie, čo bolo z toho najťažšie a čo najbláznivejšie, ale ťažko si predstaviť menej motivujúcu situáciu. Pokladám za úplne prirodzené, že sa človek pri takejto činnosti začne cítiť ako romantický hrdina, ktorého jediným zmyslom života je túžiť po nedosiahnuteľnom a šťastný je len vtedy, keď je nešťastný.

Ale aby som bola presná, Štúr bol síce romantik historicky a viezol sa na rovnakej duchovnej vlne ako množstvo mladých romanticky zmýšľajúcich Európanov bojujúcich za odstránenie feudalizmu, demokraciu a národnú suverenitu, ale viedol takzvané pragmatické krídlo slovenských národovcov: viac pracoval ako sníval, viac organizoval ľudí, učil na Lýceu, redigoval noviny, písal plamenisté prejavy do uhorského snemu, zakladal prvú Slovenskú národnú radu vo Viedni a organizoval ozbrojené vzbury proti maďarskej moci, ako smútil nad nemožnosťou zjednotiť krásu, pravdu a dobro. Viac rozmýšľal nad reálnou budúcnosťou Slovákov v rámci Habsburskej monarchie či bez nej, ako sníval nad príchodom Mesiáša, ktorý by lusknutím prstov všetko na dobré obrátil. Bol ochotný prijímať kompromisy, ak bola nádej, že by sa vďaka nim dosiahli hoci aj malé ciele, aj keď to často boli zúfalé kroky: napríklad očakávanie, že rakúsky cisár splní požiadavky Slovákov, ak sa niekoľko slovenských sedliakov a študentov nechá zastreliť maďarskými revolucionármi, sa ukázalo veľmi rýchlo ako naivné.

Štúr sa však ako ústretový pragmatik ukázal aj v otázke jazyka. On sám hovoril plynulo po latinsky, maďarsky, nemecky, francúzsky, grécky, poľsky, srbsky a rusky a vedel, akým dôležitým predpokladom na rozvoj národnej kultúry je jednotná forma jazyka. Na evanjelickom lýceu sa hovorilo biblickou češtinou a učilo po latinsky, na univerzite v Halle, kde Štúr študoval, sa hovorilo po nemecky a Štúr bol ten posledný, kto by sa bez spisovnej slovenčiny nezaobišiel. Aké silné teda muselo byť Štúrovo presvedčenie, že stojí za to pomôcť slovenčine, aby sa rozvíjala do rozmanitosti a šírky, hoci pre veľkú časť Slovákov fungovala najmä v hovorenej forme a v dialekte a len v malej miere aj ako úradný, vedecký či umelecký jazyk? Nielen Štúr, ale všetci vzdelanci 19. storočia, humanisti či prírodovedci, museli popri vlastnej bádateľskej práci budovať aj vedeckú terminológiu či syntax, ak chceli svoje poznatky rozširovať aj medzi širšiu čitateľskú verejnosť, a umožniť tak vzdelávať sa aj ľudom, ktorí ináč ako po slovensky nevedeli. Taktiež spisovatelia uvedomelo rozvíjali možnosti slovenčiny, keď prekladali z cudzích jazykov alebo sami tvorili, a kultivovali tak nielen vyjadrovanie, ale aj myslenie aj nižších sociálnych vrstiev slovenského ľudu. Kodifikácia jednotného jazyka bola pre tento cieľ veľkou pomocou a jazykové pravidlá možno z tohto pohľadu chápať nielen ako snahu terorizovať používateľov jazyka a obmedzovať ich slobodu a kreativitu, ale aj ako pomoc pre novinára, vedca, spisovateľa či politika, ktorý sa chce predovšetkým vyjadriť a nemá chuť hútať nad každým slovom, či je lepší tvar, aký používa jedna

jeho babka v Trstenej, alebo druhá na Gemerí a ako to napísať tak, aby to obe pochopili. Slovenskí evanjelickí intelektuáli na čele so Štúrom sa teda zhodli na jednej verzii, vypýtali si požehnanie od básnika Jána Hollého, aby mali podporu aj katolíckej autority a bernolákovského hnutia, ktoré započalo proces kodifikácie už koncom 18. storočia, a čo je dôležité, začali tú svoju slovenčinu naozaj používať, písali umelecké, publicistické i odborné texty a dokázali, že to naozaj ide. A hoci my dnes používame spisovnú slovenčinu, ktorú formovali jazykovedci ešte aspoň ďalších sto rokov po štúrovskej kodifikácii v roku 1844, nepovažujeme na rozdiel od Štúra hlásku „l“ za „sedláckú“, ale za krásnu, elegantnú a originálnu, necítíme už takú zbožnú úctu pri pojme „spisovná slovenčina“, ako naši národní buditeľia a mnohé ich patetické postoje sú dnes možno smiešne a nepochopiteľné, ale ich odhodlanie a ochota spraviť neuveriteľne veľa len z presvedčenia, že niečo treba a je to správne, sú veľkou inšpiráciou aj po dvesto rokoch. Nezávisle na tom, či za potrebné považujeme angažovať sa pre jazyk a kultúru, občiansku spoločnosť alebo pre zlepšovanie susedských vzťahov.

Na záver upozorním na zaujímavé linky, ktoré súvisia s Rokom Ľudovíta Štúra. Na wikipédii odporúčam výborný článok Dejiny spisovnej slovenčiny. Na stránke Zlatého fondu denníka Sme si môžete dať preložiť, čiže „zludevítovať“ text do štúrovskej slovenčiny (<http://zlatyfond.sme.sk/ludevit/text.php>). Na stránkach slovenského ministerstva školstva nájdete informácie k Štúrovi a podujatiam k Roku Ľudovíta Štúra, akými sú napríklad celoročná výstava na Bratislavskom hrade, ďalšie výstavy v Martine, Čadci a Nitre, besedy, divadelné predstavenia, koncerty, odborné kolokvium a iné zaujímavé akcie po celom Slovensku (<http://www.culture.gov.sk/posobnost-ministerstva/statny-jazyk/rok-ludovita-stura-2015-2d6.html>). Príkladom takého podujatia je Štúr-žúr, pripravený na 21. máj Jazykovedným ústavom Ľudovíta Štúra SAV, ktorý, citujem z webstránky, „verejnosti priblíži osobnosť Ľ. Štúra slovom, hudbou aj chuťou. Súčasťou podujatia budú trhy so štúrovskými výrobkami, kultúrny program, súťaže aj premietanie filmov o Štúrovi v neďalekom kine Mladosť.“ (http://juls.savba.sk/Stur_zur.html)

"Národ, v ktorého duši je hlboko zakorenená úcta k právam každého človeka a pre ktorého je samozrejmosťou, že všetci sú si rovní, nosí v srdci lásku k človeku a nerobí medzi ľuďmi rozdiel a navyše sa aj sám spravuje - len takýto národ môže byť úprimným, otvoreným a čestným národom." (Slovanstvo a svet budúcnosti)

"My chytili sme sa do služby ducha, a preto prejsť musíme cestu života trnistú." (list J. M. Hurbanovi z 18. 4. 1853)

"Prázdna je každá márnomyseľnosť nacionálna, ktorá nijaký hlbší základ nemá v sebe. O ľudstvo ide koniec-koncov, ktorého členmi sme my spolu so všetkými ostatnými národmi." (Slovanstvo a svet budúcnosti)

"Nie je šťastie nad druhými sa vypínať a druhých utláčať, ale šťastie s druhými žiť, rovne vzdelanými, rovne šťastnými, rovne spokojnými." (Ľeopold Štúr: In: Slovenské národné noviny, 1846, č. 55)

"Nech by sa akokoľvek komunizmus namáhal a predstieral, že chce ľuďom dopomôcť k ich právam, nič nevie o ľudstve, žalostne ho ponižuje, a keďže lipne na ustanovizniach, ktoré sú nepraktické a neuskutočniteľné, patrí k najdivším výplodom, aké vôbec vzišli z ľudského mozgu." (Slovanstvo a svet budúcnosti)

„A či je to pravda, že my preto píšeme, aby sme iným národom lahodili, im sa zaľúbili, slovom či my píšeme pre iných a nie radšej z nás a pre nás? Nikdy žiaden národ nepísal pre iných, ako ani jeden veľký umelec (artifex, Künstler) ani nebánil, ani nemaloval atď. pre druhých, ale vykonával svoje umelectvo preto, že musel, že ho k tomu vnútorná potreba, ktorú on premôcť nevládal, hnala, že chcel ideál, ktorý sa v jeho duši zjavil, spredmetniť (vergegenständlichen, objectiv machen) a na svetlo vystaviť. (...) Ak chce dakto z cudzincov obsah duchovného života nášho poznať, nech príde k nám, nech sa to tak učí, ako my mu to podávame, nech nás uzná v našom národnom živote!“ (Nárečie slovenské alebo potreba písania v tomto nárečí)

„Oj, vitaj, vitaj, slovenčina naša, ty dcéra Slávy pekná, rovnoprávna, ale dávno utajená pred svetom! Vitaj nám sto ráz, ty verná družica Slováka, ktorá za roveň jeho Váhu hneď prudko trieliš a udieraš silne ako on o veličzné skaliská i zalomcuješ srdcom, hneď sa nesieš bystro i ako keď Váh pohráva sa s kamenčekmi i pošumieva po nich, ľúbezne gagotáš, a hneď zas ideš ticho a vážne ako Váh náš v údoliach úzkych hlbčinami a plánami i ako on tam podunieva a oči naň hľadiaceho potichučky zaberá, ticho so sebou pojímaš i srdce ukolembáš: Oj, vitaj, vitaj, slovenčina naša!“ (Nárečie slovenské alebo potreba písania v tomto nárečí)

„Čím rozvitejšia, rozmanitejšia, bohatšia je reč daktorého národa, tým iste aj duch národa, ktorý si reč vytvoril, musí byť bohatšie obdarovaný, čerstvejší, živší a - ako my Slováci povedáme - strunovatejší a národ takým duchom obdarený sa aj v histórii pred inými národmi plodmi svojho ducha vyznačuje a krajšie od druhých poligotáva.“ (Nárečie slovenské alebo potreba písania v tomto nárečí) /EP/

V dnešnom čísle Vám prinášame pokračovanie textu (tretie desaťročie existencie Združenia Slovákov vo Švajčiarsku), ktorý bol prezentovaný na oslave 45. výročia založenia ZSvŠ

1989 – 1998

V marci 1989 sa obracia Združenie s výzvou na Slovenskú národnú radu, aby vyhlásila v čo najkratšom čase štátnu samostatnosť Slovenska a prinavrátila národu jeho historické symboly: erb slovenskej krajiny, bielo-modro-červenú zástavu a slovenskú hymnu „Hej, Slováci“.

25. marca 1989 bola druhá demonštrácia za náboženskú slobodu na Slovensku pred československým vyslanectvom v Berne.

Od 9. do 16. júla 1989 bol v Rakúskom Semmeringu 4. Svetový festival slovenskej mládeže, ktorý usporiadal Svetový kongres Slovákov. Nemálo účastníkov bolo aj zo Švajčiarska.

Na 2. decembra 1989 pozvalo Združenie Slovákov do Bazileja na oslavu 140. výročia narodenia básnika Pavla Országha Hviezdoslava a 120. výročia narodenia prvého predsedu Matice slovenskej biskupa Štefana Moysesu. No udalosti na Slovensku ovplyvnili aj dianie vo Švajčiarsku. Študenti slovenského pôvodu zorganizovali za pomoci svojich kolegov z bazilejskej univerzity demonštráciu, na ktorej požadovali abdikáciu všetkých zástupcov komunistického režimu, slobodu pre cirkev a jej odluku od štátu, odchod Sovietskej armády a právo na národné a politické sebaurčenie.

Nechali sme vytlačiť 100.000 kusov auto-nálepiek Slovensko so slovenským znakom. Združenie pozvalo na stretnutie do rakúskeho pohraničného Hainburgu dňa 13. januára 1990 zástupcov kresťansko-demokratických hnutí zo Slovenska na rozhovory, aby nám povedali, ako ich môžeme podporiť. Dohodli sme sa, že dostanú od nás 50.000 kusov nálepiek, za predaj ktorých môžu získať potrebné financie na nákup tlačiarenskeho papiera pre ich pripravované noviny. Tlačiareň dostali z Kanady. Podmienkou bolo, že budú presadzovať osamostatnenie sa Slovenska. Ďalších 45.000 kusov nálepiek dostali viaceré národne orientované zoskupenia na Slovensku. Bol to dôsledok tých nálepiek so slovenským znakom, že Národná rada Slovenskej republiky navrátila Slovensku od apríla jeho pôvodný znak, dvojkríž na troch vrchoch?

V dňoch 1. a 2. novembra 1990 pred nastávajúcím stretnutím štátov Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Paríži Združenie pozvalo delegátov slovenských exilových organizácií zo Západnej Európy spolu s delegátmi a poslancami strán a hnutí zo Slovenska na konferenciu o

situácii na Slovensku a o ďalšom vývine. Vydali spoločnú rezolúciu a petíciu, v ktorej sa domáhajú demokratických práv pre Slovákov, odsudzujú okliešťovanie práva na sebaurčenie a žiadajú si, aby sa Slováci ako suverénny národ mohli zúčastňovať na ďalšom vývoji Európy. Rezolúciu zaslalo veľvyslanectvám všetkých štátov vo Švajčiarsku Združenie, na Slovensku Slovenská národná strana. Viaceré veľvyslanectvá potvrdili príjem našej rezolúcie.

Na návrh vedúceho folklórneho súboru Kolečko sponzorovala Miestna skupina Zürich slovenský folklórny súbor Vršatec a diváci mohli vidieť tri vystúpenia: v Zürichu, v Bazileji a v Boudry.

Predsedu Združenia oslovili pri jeho pobyte na Slovensku Slováci z Rumunska a informovali ho o neľahkom položení tých Slovákov, ktorí bývajú v hornatej časti Rumunska. Na jeho podnet sme zorganizovali zbierku šatstva, do ktorej výdatne prispeli švajčiarski veriaci farnosti Liebfrauen. Viac ako dva týždne skupina dobrovoľníkov triedila a balila dary tak, ako požadovali rumunské colné predpisy. Našli sme dopravcu a naložili viac ako 8 ton šatstva v 160 škatuliach. Náklady prepravy hradilo Združenie spolu s otcom Baníkom a Miestnou skupinou Zürich. Od Slovákov v Rumunsku sme dostali dojemné poďakovanie.

25. mája 1991 nás o návrhoch novej Ústavy Slovenskej republiky oboznámili viacerí členovia komisie Slovenskej národnej rady pre prípravu Ústavy a odpovedali na početné otázky zúčastnených.

Na tento rok pripadlo 20. výročie letných táborov slovenskej mládeže z Európy v Taliansku, ktoré zabezpečoval Slovenský Ústav sv. Cyrila a Metoda v Ríme a ktoré viedli naši misionári. Tábory umožnili deťom prežiť pekné dni v zdravom prírodnom, náboženskom a národnom prostredí. Vďaka!

V rámci osláv 700. výročia Švajčiarska sa mala predstaviť pestrosť kultúr rozličných nešvajčiarskych národností, ktoré tu žijú na „Slávnosti solidarity“ v Chure v dňoch 23. – 25. augusta 1991. Usporiadatelia rozhodli, že sa hostia budú prezentovať v spolupráci s domácimi spolkami. Nás si za partnerov vybrala vplyvná skupina churských občanov, ktorá si želala aj slovenskú folklórnu skupinu. Vybrala si súbor Striebornica z Piešťan, ktorý sa svojej reprezentačnej úlohy

zhostil viac ako výborne. Nad ulicou vedúcou do oblasti, kde boli stánky vystavovateľov, vial transparent s nápisom „Chur víta Slovensko“. V našom stánku sme ponúkali tradičnú kapustnicu s klobásou a slovenské zákusky.

Na návrh viacerých členov Združenia sme zorganizovali zbierku liekov a zdravotníckeho materiálu pre našich krajanov v Chorvátsku, ktorí boli medzi dvomi frontami v krvavom spore medzi Srbmi a Chorvátmi v Juhoslávii. Ďakujeme našim lekárom za poskytnuté lieky i zdravotnícky materiál.

Slovenská národná rada predložila v januári 1992 návrh Ústavy Slovenskej republiky a umožnila podávať pripomienky k tomu návrhu. Podali sme pripomienky k nároku na štátne občianstvo, právnu ochranu občanov a možnosti voliť zo zahraničia. Naše návrhy však ostali nevypracované.

Švajčiarske múzeum ľudovej hudby, krojov a nástrojov v Burgdorfe zorganizovalo vo februári 1992 výstavu krojovaných bábik a iných typických predmetov zo Slovenska. Vernisáže sa 20. februára v špevokol z Zürichu, fujarista i operná speváčka pani Darina Kohútová, a ako vždy nechýbali slovenské dobroty. Prítomný bol aj predseda správnej rady múzea historik George-André Chevallaz, dlhoročný člen švajčiarskej spolkovvej vlády a bývalý prezident Konferencie. Poďakovali sme pánu prezidentovi za prijatie v r.1968, že Švajčiarsko umožnilo vybudovať nám i našim deťom novú existenciu.

12. decembra sa zišlo vyše 100 krajanov v Boudry osláviť 80. narodeniny otca Mazáka. Výťažok z akadémie odovzdali usporiadatelia oslavy jubilantovi. Otec Mazák pripojil k nemu aj ostatné finančné dary a celý obnos – skoro 2000.- Šfr poslal na výstavbu zvonice v Cortailod. Správca farnosti poďakoval jubilantovi za nesmiernu veľkorysosť.

Prvý deň novej štátnej nezávislosti Slovenska osláviť ďakovnou bohoslužbou a aperitívom Slováci v Bazileji, Zürichu a vo Suisse Romande. Dodnes si tento deň v Zürichu pripomíname slávnostným príhovorom a malým apérom.

Na akadémiu dňa 9. januára 1993 na privítanie obnovenej slovenskej štátnosti prišlo do 300 krajanov zo Švajčiarska i z blízkeho zahraničia, aby si uctili a privítali delegáciu Národnej rady Slovenskej republiky i ďalších významných osobností vtedajšej doby. Po privítaní a krátkom kultúrnom programe a pozdravoch hostí dostali domáci možnosť klásť otázky. Hostia boli priam obliehaní aj na nasledujúcej večeri i na ďalšom stretnutí pri káve nasledujúceho dňa.

Pretože útoky na Slovensko a vodné dielo na Dunaji v Gabčíkove sa množili, Miestna skupina Zürich zabezpečila a financovala miestnosť na prvú tlačovú konferenciu Slovenskej republiky vo Švajčiarsku, ktorá mala za tému Vodné dielo v Gabčíkove. Slovenskí odborníci odpovedali na otázky novinárov a uviedli nepravdivé tvrdenie, ktoré o diele šíрили jeho odporcovia, na pravú mieru. 18. novembra 1993 hovorili páni Ing. Miroslav Láška a Ing. Július Binder pri okrúhlym stole na pôde OSN pred viacerými zahraničnými diplomatmi a novinármi a odpovedali na ich otázky.

22. októbra bola v Zürichu slávnostná akadémia na počesť 25. výročia založenia Združenia, na ktorú prišli Slováci zo všetkých kútov Švajčiarska. Medzi hosťami boli okrem veľvyslanca Slovenskej republiky Ábela Kráľa i ďalší významní hostia. Pri tejto príležitosti odovzdal predseda Združenia predsedovi Matice slovenskej doklad o prevode 8000.- Šfr na účet zbierky na Národný poklad. Tu bola podpísaná aj rámcová dohoda o spolupráci Združenia s Ústavom zahraničných Slovákov Matice slovenskej.

Združenie vyzvalo podporiť iniciatívu našich dvoch členov, aby Švajčiarska konfederácie otvorila svoje veľvyslanectvo v Bratislave. Iniciátori odovzdali petičné hárky s 2178 podpismi v úrade parlamentnej služby v Berne 17. júna 1996.

Z oslavy piateho výročia Slovenskej republiky sa prítomní rozhodli poslať ďakovný list prezidentovi Švajčiarskej konfederácie p. Flaviovi Cottimu za veľkorysú prijatie ako utečencov, za možnosť pracovať poväčšine v našich pôvodných povolaniach a prispievať k rozkvetu našej novej vlasti, ale i odovzdávať naše poznatky a skúsenosti našej pôvodnej vlasti. Pán prezident v ďakovnom liste vyslovuje podporu našim snaženiam, aby Slovensko bolo politicky a sociálne spravodlivým štátom. Prítomný podpredseda Matice slovenskej oznámil, že jej predsedníctvo rozhodlo udeliť Združeniu Slovákov vo Švajčiarsku „Pamätnú medailu Štefana

Moyzesa, prvého predsedu Matice Slovenskej“. Na konferenciu Slovensko a Slováci v treťom tisícročí, ktorú organizovalo Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky delegovalo Združenie dvoch delegátov, ktorí predniesli naše hlavné požiadavky:

Perspektívne sa usilovať umožniť zastúpenie Slovákov zo zahraničia v parlamente Slovenskej republiky, všetkým osobám slovenského pôvodu dať neodňateľný a nepremlčateľný nárok na slovenské štátne občianstvo, koncentrovať starostlivosť o Slovákov v zahraničí v jednom úrade, na ktorý by mali vplyv aj Slováci zo zahraničia a zaviesť systém konzulárnej starostlivosti o Slovákov v zahraničí.

Na 50. jesennom trhu v Laufenburgu od 9. do 12. októbra 1998 bol aj slovenský stánok. Naš partner firma Kristall-Glas pozval folklórny tanečný súbor Púpov z Terchovej, ktorý vystupoval nielen pri našom stánku. Samozrejme, nemohli chýbať ani slovenské kulinárske špeciality.

Pán Marián Štefanka s jednou zo svojich sôch

V roku 1975 sa so svojou švajčiarskou manželkou presťahoval do Rafzu, kde dostal aj švajčiarske občianstvo. V období, keď nemal prácu, začal v Rafzi maľovať obrazy. Už na gymnáziu veľmi pekne kreslil perom. Otec mu stále hovoril: „Maro, ty máš talent“. Jediným problémom bolo, že Marián bol živé dieťa a len ťažko obsedel. V Rafzi začal maľovať obrazy práve s motívmi z tohto mesta. Maľoval tušom na akvarelový papier. Ľudia, ktorí tu žili, mali o tieto obrazy veľký záujem a dokonca mu tu zorganizovali aj vernisáž. Otec pána Mariána, Ján Štefanka, bol zase výborný akvarelista. Pri návštevách syna v Rafzi tak isto maľoval obrazy z tohto prostredia. Za celý čas ich bolo zhruba štyridsať.

V roku 1980 sa presťahoval do Hüntwangu a založil si vlastný architektonický ateliér. Počas svojho života vo Švajčiarsku navrhol niekoľko stavieb, domov, kúpeľov. K jeho najvýznamnejším prácam patri napr. bronzový reliéf v kongresovom sídle FIFA na Sonnenberg Zürich, návrh banky Julius B&R, Brandschenkenstrasse Zürich, obytná skupina Grünau a Rütihof Zürich, kúpalisko Würenlos a mnoho ďalších.

Od roku 2003 vyrába drevené sochy. V maľovaní už nepokračuje. Prestalo ho to baviť a najmä, na maľovanie obrazov je potrebný dostatok trpezlivosti, ktorá mu však od detstva chýbala.

Prečo práve sochy z dreva? Na moju otázku mi odpovedal, že vždy mal sen, že raz v živote bude robiť sochy. Začal ich vyrábať priamo v lese, ktorý bol pre neho dobrým pracoviskom. Pri výrobe sôch má však určité zásady: sochy vyrába z dreva čo nájde v lese (korene stromov, pne), pri výrobe sôch sa nechá viesť kresbou dreva, ktorá ovplyvní tvar sochy, socha sa na podstavci dotýka len jedným bodom, aby mohla „odletieť“, „priletieť“, socha nesmie rásť zo zeme, nemá žiadne pravé uhly. Vyrobené sochy pomenoval ženskými menami ako napr. Sina, Sahar, Omega, Ajra, Trna (názov po meste Trnava). Sochy vyrába z lipového dreva, čerešňového dreva, ale aj z rôznych iných, na ktoré natrafí v lese. Najkrajšie sochy sú z tvrdého dreva, ktoré je však náročnejšie na

opracovanie. Výborné drevo na výrobu majú aj na Srí Lanke, kde počas svojej dovolenky vyše mesiaca vyrábala sochy s miestnym obyvateľstvom. Keď sa ho srílančania pýtali, čo tie jednotlivé sochy vlastne znamenajú, tak na každú otázku odpovedal: „Žena“. A táto odpoveď bola pre jeho pomocníkov úplne postačujúca. Predstavitosť pri pohľade na sochy, necháva totiž na každého jedného. Jeho sochy, jednému človeku predstavujú to, a druhému zase ono.

V súčasnosti pán Štefanka býva v Eglisau, kde vo svojom malom súkromnom ateliéri vystavuje svoje sochy. V ateliéri sa konajú aj iné výstavy a vernisáže. Dvere sú otvorené pre každého vystavovateľa ako aj pre všetkých návštevníkov.

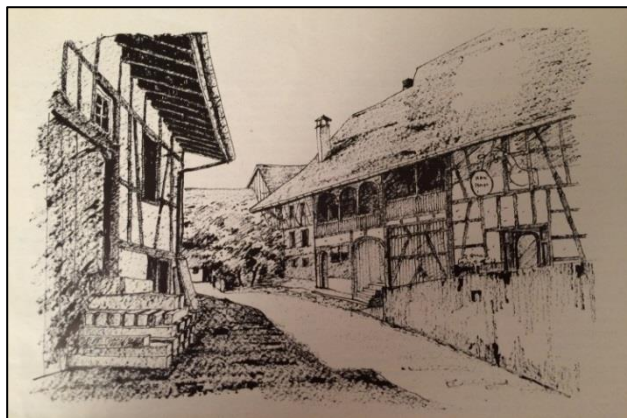
Preto ak budete mať niekedy cestu týmto smerom, určite sa u pána Štefanku zastavte. Adresa je: Marian Štefanka, Tössriederenstr. 83, 8193 Eglisau, mobil: 079/484 82 18, mail: marostefanka@hotmail.com

Za rozhovor ďakuje Eva Solmošiová

NAŠE PROFILY

Marián Štefanka – umeleckým menom Maro Štefanka architekt, maliar, sochár

Narodil sa v roku 1942 v Bratislave. Základnú, strednú aj vysokú školu vyštudoval v Bratislave, kde v roku 1968 ukončil štúdium na Stavebnej fakulte SVŠT, odbor architektúra a urbanizmus. Po ukončení štúdia emigroval do Švajčiarska. Pôvodne chcel odísť do Anglicka, no cez jedného známeho, Švajčiara, s ktorým sa stretol v Bratislave, sa dostal do Zürichu. Pricestoval len s jedným kufrom, v ktorom mal oblek, kravatu a pár drobností. Vďaka pomoci ľudí, ktorých vtedy stretol, dostal ubytovanie a našiel si aj prvé zamestnanie. Od roku 1968 do roku 1972 pracoval pre Hochbauamt der Stadt, Zurich. Neskôr pre rôzne architektonické firmy v Zurich a od roku 1979 mal svoj vlastný architektonický ateliér v Hüntwange.

POZVÁNKA BRATISLAVSKÉ BÁBKOVÉ DIVADLO

S radosťou pozývame všetky deti aj dospelých na veselé a poučné predstavenie bábkového divadla, ktoré sa bude konať

DŇA 21. JÚNA 2015

v Zürichu a v prípade záujmu 20. júna 2015 v Berne.

Viac informácií nájdete v najbližších dňoch na našej stránke www.zdruzenie.ch.

TEŠÍME SA NA VÁS!

Predajňa sa nachádza v Rubigen, Hunzigen 103 C

Predaj na sklade v Ringgenbergu

Katarína Kováčsová, 076/215 97 05

Otváracie hodiny:

Pondelok: 09.00 – 11.30 15.00 – 18.30

Utorok: 09.00 – 11.30 15.00 – 18.30

Streda: 09.00 – 11.30 zatvorené

Štvrtok: 09.00 – 11.30 15.00 – 18.30

www.horalka.sk

Predaj možný aj cez internet. Tak isto aj na našich podujatiach Dňa detí alebo na stretnutí na chate v Lausanne.

Plán činnosti Združenia Slovákov vo Švajčiarsku na 47. obdobie

30. máj 2015 - Deň detí 2015 v Zürichu - športové odpolednie pre deti i rodičov

13.-14. jún 2015 - Stretnutie na chate pri Lausanne

21. jún 2015 - Vystúpenie bábkového divadla zo Slovenska /Liebfrauen Zürich/

Jeseň 2015 - hudobno-literárne popoludnie / Bruder Klaus Zürich/

September - Október 2015 - prednáška o nedávnej histórii slov. národa s hosťami z Ústavu pamäti národa z Bratislavy

December 2015 - predvianočná kapustnica

Január 2016 - apéro ku Dňu Slov. štátnosti

Február 2016 - Fašiangová sobota - karneval pre najmenších a zábava pre dospelých, hudobný hosť zo Slovenska.

Vydanie 4 čísel SZ a informovanie o našej činnosti na webovej stránke.

Pokračovanie v reorganizácii knižnice s cieľom umiestniť čo najviac archívnych materiálov v inštitúciách na to určených. Ďalej sa budeme usilovať o čo najskoršie sprístupnenie kníh záujemcom.

Hľadáte pracovné miesto ako opatrovatel/-ka?

Sprostredkuje ich táto organizácia:

**Homeinstead, Seniorenbetreuung,
Zürcherstrasse 200, 8406 Winterthur**

Telefon: 052 208 34 83

(ponuka bola uverejnená vo „Winterthurer Zeitung“, 29. 4. 2015)

BOCEK PHOTOGRAPHY
 Svadobné a rodinné fotenie

<http://bocekphotography.ch> Tel.: 076 759 37 29

KALENDÁR PODUJATÍ

30. mája 2015 – Športové odpoľudnie k MDD
 13. – 14. júna 2015 – Stretnutie Slovákov na Chate Lausanne
 21. júna 2015 – Bratislavské bábkové divadlo
 27. júna 2015 – Púť Reichenau (organizuje SKM)

Informácie o živote krajanov doma i vo svete nájdete na internetovej stránke

Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí:

www.uszz.sk

Úrad pre Slovákov
žijúcich v zahraničí

... NA ZÁVER NIEČO NA ZLEPŠENIE NÁLADY...

- Pán doktor, čo je to tá skleróza?
 - V skratke, skleróza je matkou turistiky, tiež sa pri nej nachodíte.
- Po prehratom zápase hovorí hokejista:
 - Najprv nám chýbalo šťastie a potom sme mali smolu...

Uzávierka budúceho čísla bude
7. augusta 2015

Radi uverejníme Vaše príspevky, ak
ich zašlete na našu e-mailovú adresu:
redakcia@slovenskezvesti.ch.

Ďakujeme

Slovenská katolícka misia vo Švajčiarsku - Bohoslužobný poriadok

Misionár:

O. Pavol Nizner SDB

Brauerstr. 99, 8004 Zürich

Tel/Fax: 044 241 50 22, misionar@skmisia.ch, www.skmisia.ch

Sväté omše:

Bazilej: o 17.30 hod. v kostole Allerheiligen na Neubadstr. 95, každú druhú a štvrtú nedeľu v mesiaci.

Možnosť prísť k sviatosti zmierenia už od 17. hod.

Bern: o 17.30 hod. v krypte farského kostola Dreifaltigkeitskirche,

Taubenstr. 12, každú druhú a štvrtú sobotu v mesiaci.

Lausanne: o 9.30 hod. v Chapelle der Servan, 12 rue Eugène-Grasset, každú tretiu sobotu v mesiaci.

Vždy po sv. omši posedenie pri káve v neďalekej reštaurácii.

Všetci sú srdečne vítaní.

Zürich: o 9.30 hod. v krypte kostola Liebfrauen, Weinbergstr. 34, každú nedeľu. Vchod pod vežou.

Po sv. omši posedenie pri káve vo farskom dome. Všetci sú vítaní.

Slovenská sv. omša každú stredu o 20.00 hod. na talianskej misii v Zürichu, Feldstr. 109, okrem školských letných prázdnin v kantóne ZH.

Slovenská sv. omša každý prvý piatok v mesiaci o 20.00 hod. v krypte kostola Liebfrauen.

Zeneva: o 16.30 hod. každú prvú a tretiu nedeľu v mesiaci v kostolíku St. Julien, 3, Rue Virginio Malnati, 1217 Meyrin 2.

Slovenské zvesti – Tlačový orgán Združenia Slovákov vo Švajčiarsku. Vychádza min. 4x za rok.

Vydavateľ: Združenie Slovákov vo Švajčiarsku. Zodpovedný redaktor a grafická úprava: Mgr. Eva Solmošiová.

Články podpísané menom alebo značkou autora nemusia bezpodmienečne vyjadrovať mienku vydavateľa.

Informácie o pripravovaných podujatiach ZSvŠ nájdete aj na našej internetovej stránke: www.zdruzenie.ch